

Sygn. akt VI Ka 207/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2013r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Wieja

Protokolant Małgorzata Dzieniszewska

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2013r.

sprawy A. B.

obwinionego z art. 96§3 kw

z powodu apelacji, wniesionej przez oskarżyciela publicznego

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 14 marca 2013r. sygn. akt II W 172/13

uchyla zaskarżony wyrok wobec obwinionego A. B.i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 207/13

UZASADNIENIE

A. B.został obwiniony o to, że w dniu 22 stycznia 2013r. o godzinie 11:10 na ulicy (...)w J.jako właściciel pojazdu marki V.o nr rej. (...)nie udzielił informacji właściwemu organowi państwowemu komu w dniu 27.10.2012r. powierzył pojazd do kierowania, tj. o wykroczenie z art. 96 § 3 kw.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 14 marca 2013r. w sprawie sygn. akt II W 172/13 A. B.został uniewinniony od popełniania zarzucanego mu czynu, opisanego w części wstępnej wyroku natomiast na podstawie art. 118 § 2 kpw kosztami postępowania w sprawie obciążono Skarb Państwa.

Z treścią wyroku nie zgodził się oskarżyciel publiczny Komenda Miejska Policji w J.. W złożonej apelacji na podstawie art. 103 § 2 kpow zaskarżył orzeczenie Sądu I instancji w całości zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych (art. 438 pkt 3 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow) przyjętych za podstawę uznania obwinionego niewinnym czynu zabronionego polegającego na tym, że w dniu 22 stycznia 2013r. o godz. 11:10 na ulicy (...) w J. jako właściciel pojazdu marki V. o nr rej. (...) nie udzielił wbrew obowiązкови informacji właściwemu organowi państwowemu, komu w dniu 27 października 2012r. powierzył pojazd do kierowania, którego osoba kierująca doprowadziła do zderzenia drogowego i odjechała z miejsca zdarzenia,

2. obrazę przepisów prawa procesowego (art. 438 pkt 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpow), a w szczególności art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpow, mającą wpływ na treść orzeczenia.

Skarżący na podstawie art. 427 § 1 kpk w zw. z art. 109 kpow wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja co do swego wniosku końcowego zasługiwała na uwzględnienie. Zdaniem Sądu Odwoławczego zapadły wyrok uznać należy za przedwczesny. Wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego wyjaśnienia obwinionego nie były jednolite. A. B. wyjaśnił na rozprawie, że samochód nie został mu skradziony (vide k – 21 odwrót 13 wers od góry) i na tej samej rozprawie wyjaśniła, że 27.X.2012r. samochód zginął (vide k – 22 11 wers od góry). Nadto podał, że auto odnalazł na ulicy (...), jadąc z kolegą. Jednocześnie z zeznań D. B. i H. M. wynika fakt kradzieży pojazdu o czym świadków miał informować obwiniony. Kwestia ta wymaga wyjaśniania oraz doprecyzowania. Podobnie jak sposób użytkowania samochodu przez obwinionego i tytuł prawny. Pojawiają się w sprawie różne wersje od przyjętej na wniosku o ściganie i trudniej do wykazania w aktualnym materiale dowodowym, iż obwiniony był właścicielem auta, poprzez wersję A. B. z rozprawy o wpłaceniu części zaliczki na zakup ale ostatecznym odstąpieniu od kupna pojazdu, po wynikające z zeznań D. B. użyczenie samochodu obwinionemu (odpłatne, nieodpłatne, jednorazowe czy wielokrotne). Okoliczności te również mogą mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia i poczynienia stanowczych ustaleń. Kolejna wątpliwość to różne wersje A. B. co do dysponowania kluczykami i dowodem rejestracyjnym. Na k – 21 odwrót góra wyjaśnił „jak chciałem gdzieś jechać to szedłem po kluczyki” (do D. B. dop. S.O.) na k – 22 12 i 13 wers od góry obwiniony wyjaśnił „Ja cały czas miałem kluczyki i dokumenty tego samochodu”. Pozostaje zatem ustalić komu owe kluczyki i dokumenty przekazywał i kiedy bądź komu i kiedy przedmioty te przekazywał D. B.. Sąd nie podjął też starań dla określenia czy do pojazdu był jeden czy więcej kluczyków zważywszy na fakt, iż D. B. nie był jedynym właścicielem (vide k – 6 akt pkt 3 dane sprawcy zdarzenia). Konieczne jest zdaniem Sądu Odwoławczego dodatkowe odebranie wyjaśnień od obwinionego i zeznań od świadków D. B. oraz H. M. na okoliczność stanu auta po jego odnalezieniu na ul. (...). Świadek H. M., policjant, mając informację o kradzieży pojazdu wykonuje zdjęcia tylko z zewnątrz i mające potwierdzić kolizję z 27.X.2012r. a nie dopytuje właściciela ani użytkownika o uszkodzeniach mogących wskazywać na kradzież auta. Wspomina o tym w swoich wyjaśnieniach obwiniony podając „Nie można było otworzyć samochodu kluczykami od strony kierowcy” (vide k – 22 środek akt). Poza zainteresowaniem Sądu Orzekającego pozostało czy owa niemożność występowała wcześniej jak też czy były inne uszkodzenia pojazdu mogące potwierdzić fakt jego zaboru bez wiedzy i woli użytkownika czy właściciela. Pomocnymi mogą okazać się zeznania kolegi obwinionego z którym auto miał odnaleźć. Zwraca też uwagę trudna do wytłumaczenia powierzchowność odebrania zeznań od ustalonych uczestników kolizji z 27. X. 2012r. D. R. podał „wydaje mi się, że kierującym był mężczyzna w krótkich włosach” vide k – 7 odwrót. Nie padają pytania o inne cechy owego mężczyzny ani też o możliwości jego rozpoznania w razie okazania. Również i te okoliczności wymagają próby uzupełniania. Osobną kwestią jest prawna ocena zachowań A. B.. Będzie ona jednak możliwa dopiero po uzupełnieniu materiału dowodowego sprawy zgodnie z przedstawionymi zaleceniami. Stąd konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze. Sąd Odwoławczy nie ogranicza przy tym dalszej inicjatywy dowodowej Sądu I instancji o ile tylko zajdzie taka merytoryczna konieczność. W zależności od wyników ponownego postępowania dowodowego niezbędna będzie powtórna prawna ocena zachowań obwinionego. Na chwilę obecną ta zaproponowana apelacją jawi się jako zbyt uproszczona zarazem nie przystająca do poczynionych dotychczas ustaleń faktycznych. Nie wskazując na kierunek rozstrzygnięcia z przedstawionych powyżej względów orzeczono o potrzebie powtórnego rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze.

Wyk. J.K.